

دکتر فیضی، فرزانه (دانشگاه علم و صنعت ایران)
 دکتر قنادزاده گیلانی، حسین (دانشگاه گیلان)
 دکتر لطف الهی، محمدنادر (دانشگاه سمنان)
 دکتر موقرنزاد، کامیار (دانشگاه صنعتی نوشیروانی بابل)
 دکتر موقرنزاد، کامیار (دانشگاه صنعتی نوشیروانی بابل)
 دکتر مهربانی، ارجمند (دانشگاه صنعتی اصفهان)
 دکتر وفاجو، لیلا (دانشگاه آزاد اسلامی - تهران جنوب)

دکتر رحیمی، رهبر (دانشگاه سیستان و بلوچستان)
 دکتر روستا، علی اکبر (دانشگاه صنعتی شیراز)
 دکتر سیم‌جو، محمد (دانشگاه صنعتی سهند)
 دکتر شفیع، سیروس (دانشگاه صنعتی سهند)
 مهندس فاتحی، محمدحسین (دانشگاه صنعتی شریف)
 دکتر فرخانی، داریوش (پژوهشگاه صنعت نفت)
 دکتر فرضی، علی (دانشگاه تبریز)
 دکتر فرهادیان، مهرداد (دانشگاه صنعتی اصفهان)

هیئت داوران نشریه این دوره

دکتر احمدی، امیرناصر (پژوهشگاه صنعت نفت)
 دکتر پاکبزه، مجید (دانشگاه فردوسی مشهد)
 دکتر توکلی، اکرم (دانشگاه صنعتی سهند)
 دکتر حسین‌نیا، آرمیدخت (پژوهشگاه مواد و انرژی)
 دکتر خدیویپارسی، پریسا (دانشگاه تهران)
 دکتر دهنوی، محمدعلی (دانشگاه امام حسین (ع))

انضباط استاد و دانشجو در کلاس

از استادان، هر دقیقه وقت تلف شده معادل آن دقیقه ضربدر تعداد حاضران در کلاس محسوب می‌شود؟ (یعنی ۵ دقیقه برای یک کلاس ۴۰ نفری معادل ۲۰۰ نفر - دقیقه خواهد بود). چه بخشی از استادان، دانشجویان را به عنوان همکاران آینده خود محسوب می‌کنند و برای آنها به همان اندازه احترام و ارزش قائل‌اند؟

چند درصد از استادان با تلفن همراه و حتی روشن به کلاس می‌روند و چند درصد حتی به تلفن‌هایشان پاسخ هم می‌دهند؟ چه درصدی از استادان تلاش دارند فرایند گوش‌دادن را برای دانشجو آسان کنند؟ چرا که گوش‌دادن برخلاف صحبت کردن کار دشواری است و فرد ممکن است به آسانی تمرکز خود را از دست بدهد و یا احتمالاً به خواب هم برود. صدای آهسته و یکنواخت، بیان مطالب درسی سنگین بدون ذکر مثال‌های ملموس، پشت به دانشجو کردن و به طور پیوسته روی تخته مطلب و فرمول نوشتن، اجازه پرسش به دانشجو ندادن و یا عدم طرح سوال از جانب استاد، از جمله مواردی است که باعث کاهش تمرکز دانشجو می‌شود و عملاً مطالب استاد به جای انتقال به گوش و ذهن دانشجو به دیوار برخورد می‌کند.

و سرانجام، چه درصدی از استادان کلاس را به عنوان یک محیط مقدس قبول دارند و حتی قبل از ورود به کلاس وضو می‌گیرند و نیت می‌کنند که خدا در کلامشان نفوذی ایجاد کند که دانشجو را مجذوب کند؟

هر گاه موارد پیش‌گفته رعایت شوند، آیا دانشجو باز هم حرمت استاد را حفظ نخواهد کرد؟

به نظر برخی از استادان، دانشجویان حرمت استاد را در کلاس رعایت نمی‌کنند. مثلاً، با ورود استاد بر نمی‌خیزند، طرز نشستن آنها مناسب نیست، تمایل به اشغال صندلی‌های ردیف‌های آخر دارند تا در موقع درس دادن استاد، راحت‌تر با هم صحبت کنند و یا با تلفن‌های همراهشان مشغول باشند، و مهمتر از همه ورود و خروجشان در کلاس منظم نیست و با عبارتهایی چون استاد مرسی، استاد خسته نباشید و مانند اینها تمایل خود را به پایان‌دادن هرچه زودتر مدت زمان کلاس بروز می‌دهند.

در واقع، این موارد در بسیاری کلاسها پیش می‌آید و البته به استادانی هم برمی‌خوریم که نسبت به چنین مواردی کاملاً بی‌اعتنا هستند و یا برعکس رویداد چنین اتفاقاتی را خیلی باور ندارند.

واضح است که محیط‌های آموزشی همواره باید از حرمت ویژه‌ای برخوردار و سامان و نظم در آن برقرار باشد. از همین‌رو، آموزش آداب و اخلاق (بویژه اخلاق حرفه‌ای و مهندسی) باید با شیوه‌های مختلف (از جمله، در قالب واحدهای درسی و کارگاه‌های مرتبط) برای دانشجویان ارائه و تشریح شود.

حال اگر باور کنیم که عده‌ای از دانشجویان در بعضی کلاس‌ها حرمت استاد را رعایت نمی‌کنند، این پرسش پیش می‌آید که آیا بعضی استادان نیز در ایجاد حرمت‌زدایی از خود و کلاسشان نقش دارند یا خیر؟

بهتر است این پرسش را چنین مطرح کنیم که چند درصد از استادان ما خود به رعایت نظم و انضباط در کلاس اعتقاد دارند، و چند درصد استادان معتقدند که باید در راس ساعت و با ظاهری آراسته و با چهره‌ای متبسم در کلاس حضور یابند؟ به نظر چه تعداد